

פרוטוקול מס' 46

מישיבת ועדת הכנסת ביום חמישי,
י"א באב תשס"ז (19.7.1956)
בשעה 8.30

ב ר כ ח ד: חברי הוועדה:

- ב. אזניה - היו"ר
- ע. איכילוב
- ש. בבה
- א. י. גרינברג (סגן יו"ר הכנסת)
- ס. יוספטל
- ש. יוניצ'מן
- נ. ביר (סגן יו"ר הכנסת)
- א. עבאס
- ש. שורש
- א. תלמי

מוזמנים:

מ. רוזסי - מזכיר הכנסת.

ח ס ר ד:

- י. בדר
- ש. הלל
- א. וילנסקה
- חסן סלח ח'ניפט
- א. כהן
- ס. נורוק
- י. כסה
- ג'. מועדי
- י. ניצני

סדר-היום:

- א. החלטה בענין הסמכת ועדת הכספים לדון במשכורת חברי הממשלה
- ב. תקנון הכנסת - פרק י'
- ג. תשלומי אש"ל לסגני שרים

2 אמ'

2 - 4 "

4 "

א. החלטה בענין הסמכת ועדת הכספים לדון במשכורת חברי הממשלה:

היו"ר ב. אזניה: עלינו לקבל הצעת החלטה שנביא למליאת הכנסת להסמיך את ועדת הכספים לדון במשכורת של חברי הממשלה. בזמנו קיבלנו הצעת החלטה כזאת ביחס למשכורת השופטים.

ה ד ח ל ט

להציע לכנסת את ההחלטה הנאה:

בהתאם לסעיף 2 לחוק לקביעת משכורתם של נשיא המדינה, אצאקא חברי הממשלה, שופטי המדינה ומבקר המדינה, תשי"א - 1950, מסמיכה הכנסת את ועדת הכספים לקבוע את משכורתם של חברי הממשלה.

ב. תקנון הכנסת - פרק י" - הדיונים בכנסת:

היו"ר ב. אזניה: שלחתי את הפרק הזה למר שלי, הממונה על ניסוח החוק במשרד המשפטים וקיבלתי חזרה ממנו עם מספר הערות. נעבור עתה על הפרק כולו, ונראה לי שפרט למספר תיקונים קטנים נוכל לקבל את הערותיו.

(קורא את הפרק).

א. י. גרינברג: בסעיף 1-58, אני מציע לכתוב "יפתח ויסכם שר או סגן השר, ההצעה נתקבלה."

ש. יוניצ'מן: בסעיף 59 צריך לציין שאסור גם להזכיר דעה או עמדה של שר שהוזכרה בוועדה.

בסעיף 60 צריך להיות ברור שכאשר כתוב כאן "תוכן" הדברים, ז.א. ראשי הפרקים ולא התוכן מלה במלה.

מ. רוזטי: יש ושבר כנסת מסיעה אופוזיציונית רוצה להסתייג, אבל לאחר שהשר אומר לו דבר מה או מבטיח לשנות משהו הוא מסיר את ההסתייגות. האם מותר להזכיר את הבטחתו של השר?

היו"ר ב. אזניה: הבטחת השר היא חומר למליאת הכנסת.

ס ו כ מ :

טעיף 59.א. ינוסח כך: "נאום מעל במת הכנסת לא יכיל איזכור עמדה או דעה של שר, חבר כנסת או של סיעה בכנסת שהושמעו על-ידם בוועדות הכנסת. הגבלה זו לא תהול אם הדעה או העמדה נוסחו בוועדה כהצעה, או הודעה של שר, של אותו חבר כנסת או של אותה סיעה למליאת הכנסת"

א. י. גרינברג:

בטעיף 60, צריך להיות ברור שהכוונה היא גם להסרת האשמה נגד סיעה.

ש. יוניצ'מן:

בענינים פוליטיים אין הודעה אישית.

הי"ר ב. אזניה:

במקום "אשמה" אני מציע לכתוב "האשמה" וזה כולל הכל.

ההצעה בתקבלה

מ. רוזטי:

יש לברר מה דינן של הודעות בשעת הצעה להבעת אי-אמון. בתקנון כתוב שיתקיים דיון, ז.א. שהכנסת תדון - ז.א. ויכוח. היו לנו כבר ארבעה או חמשה מקרים בהם הסתקקו בהודעות במקום דיון, ואני חשבת שהדבר הזה יכול לשמש תקדים ונוהג. או, האם צריכה ועדת הכנסת להתכנס בכל פעם ולהחליט על הודעות במקום דיון.

ש. בבה:

מדוע לא נקבע כאן הלכה גם בנוגע להצעות אי-אמון? ומה בענין הצעות לסדר-היום? אם טרם קבענו הלכה בענין זה, רצוי לעשות זאת, כי לא ייתכן להמשיך במצב כפי שהוא היום, שברגע שסיעה אחת מציע הצעה לסדר-היום מיד מצטרפות כל יתר הסיעות לאותה סיעה. דבר זה נוטל כל יזמה מן הסיעות, כי בלי כל מאמץ הן יכולות להעלות הצעות באותו נושא שסחה ועמלה עליה סיעה אחרת, ואותה סיעה גם כן אין לה ענין בכך, משום שבין כך יצטרפו אליה כל האחרות.

הי"ר ב. אזניה:

ענין ההצעות לסדר-היום טעון סידור. בקשר להבעת אי-אמון - יש פרק מיוחד הדן בזה ובו נסדיר גם את ענין ההודעות באותו נושא.

אנו בניה את הפרק הזה על שולחן הכנסת, ועם הנחתו יכנס לתקפו. חברי-כנסת שירצו לערער על הפרק או על אחד מסעיפיהם יוכלו לעשות זאת עד ל-15.10.56.

ש. יוניצ'מן:

אם משאירים מקום לערעורים - מדוע לא נביא את הפרק הנה לקריאה ראשונה, שניה ושלישית בכנסת, כפי שעושים עם כל חוק.

א. תלמי:

אני מוכנה לקבל גם את הערעור וגם את הקריאה הראשונה.

הי"ר ב. אזניה:

כוונתי לתת תוקף של החלטת ועדת הכנסת לנוהג של הכנסת השניה - שעם הנחתו נכנס הפרק הזה לתקפו. ההגיון להמשיך בנוהג זה הוא שבעניני פרוצדורה ועדת הכנסת היא האינסטנציה האחרונה. זו כוונה שעמדנו עליה בכנסת הראשונה והשניה. מפני שהתקנון אינו יכול לעמוד למיקוח פומבי. ועדת הכנסת היא הפוסקת האחרונה בכל עניני פרוצדורה. הקפדנו על כך כל הזמן.

ה ד ו ח ל ט

פ.ה-אחד לקבל את פרק ז' - הדיונים בכנסת - ולהניחו על שולחן הכנסת עם מכתב לווי שבו יודיעו לחברי הכנסת כי פרק זה נכנס לתקפו עם הנחתו על שולחן הכנסת וחברי הכנסת ושאים להשאג בכתב על סעיפי הפרק הזה עד ל-15.10.56. השגתם לא תקגע בתקפו החוקי של פרק זה.

א. תלמי: מה דינן של החלטות של ועדות ממשלתיות שמניחים אותן על שולחן הכנסת?

הי. ר. ב. אזניה: ברגע זה אינני יכול לתת תשובה מחייבת. זה בכלל לא ענין של החלטה בעלת תוקף, אלא של אינפורמציה בלבד. הרשות המבצעת מודיעה לרשות המחוקקת על דבר מסויים.

א. תלמי: אני מבקשת שבענין זה יהיה דיון.

ג. טלפונים לחברי הכנסת:

ש. יוניצ'מן: מה בענין הטלפונים? אני מוחה על המכתבים שנשלחו לחברי-הכנסת לשאול אותם אם הם רוצים בטלפונים, אם כי ההתקנה עולה בכסף רב.

ג. ניר: העברנו לדואר רשימה של חברי-הכנסת שביקשו טלפונים.

ד. תשלומי אש"ל לסגני השרים:

הי. ר. ב. אזניה: עלינו להחליט בענין זה.

ע. איכילוב: אני מציע שנדון בענין זה אחרי הפגרא, היות ואיננו יכולים לקיים עתה דיון יסודי בשאלה זו. אנו יצאנו מתוך הנחה שיש להבדיל בין רשות מבצעת ורשות מחוקקת ועל-כן על המשרדים לשלם את דמי האש"ל של סגני השרים שלהם. בינתיים, תשלם הכנסת.

ה ו ח ל ט

לדחות את ההחלטה עד לאחר הפגרא, ולהודיע בינתיים לשרים על החלטה ועדת הכנסת בענין תשלומי האש"ל.

ע. איכילוב:

ועדת הכנסת קבעה כי טברת הכנסת מתחילה
ב-30 ביולי, ז.א. עבודת הכנסת מסתיימת
ב-26 ביולי. עכשו מתהלכות שמועות על השרכת המוטב הזה. גראה לי
שאין מקום להביא לכנסת חוקים לקריאה ראשונה, אלא אם כן יש אפשרות
לדון בהם בקריאה שניה ושלישית. ראשית, יש לדון בכל החוקים המוכנים
לקריאה שניה ושלישית.

נ. ניר:

הנשיאות דנה בענין זה. יו"ר ועדת הכספים
הביא בפניה רשימה ארוכה של חוקים ואמר שיש
לדון גם בדו"ח מס' 6 של מבקר המדינה. נאמר לו כי אין זה מן הראוי
לדון בדו"ח זה על רגל אחת, כי דיון מעמיק לא יוכל להתקיים בתקופה
כל כך קצרה. הנשיאות תחזור לדון בענין זה בשבוע הבא. ייתכן והכנסת
תקיים ישיבות גם ביום חמישי.

היו"ר ב. אזניה:

אני מציע להסתפק בחילומי-הדברים האלה.

הישיבה ננעלה בשעה 10.15